

Όταν ο Νίκος Κοτζιάς "τιτιβίζει" αυτάρεσκα

14/Αυγ/2018 00:05

Του Μανόλη Καφή

Δεν ξέρω τι ήταν πιο κωμικό. Το tweet του Κοτζιά για την εξωτερική πολιτική ή το sms για τον Αύγουστο. Εκεί που οι άλλοι κήδευσαν τα παιδιά τους στο Μάτι κι εμείς ήμασταν μέσα στη μαυρίλα, ο Νίκος Κοτζιάς αποφαινόταν με λυρική διάθεση ότι "ο Αύγουστος χαμογελά χαϊδεύοντας τα αστέρια των ουρανών, θέλει να ακούσει το γέλιο των παιδιών, να ατενίζει την ελπίδα χαραγμένη στο πρόσωπο μας". Μαύρο χιούμορ; Άλλα λόγια να αγαπιόμαστε.

Ναήταν οι πρώτες προσπάθειες του Νίκου Κοτζιά στην ποιητική, μετά τα εμπνευσμένα τετράστιχα που έγραφε στην ΚΝΕ, ή (πιο πιθανό) η χαρά του που δεν του έτυχε "η στραβή στην βάρδιά του"; Άγνωστο.

Λίγες ημέρες μετά ο Νίκος Κοτζιάς ξαναχτύπησε με ένα εξίσου εμπνευσμένο tweet για την εξωτερική πολιτική. Και ο Αύγουστος έβαλε ξεκαρδισμένος τα γέλια: "Η εξωτερική πολιτική απαιτεί ρεαλισμό, πραγματισμό όχι φοβία, θάρρος και αντοχή, όχι εφιάλτες (σ.σ. υποθέτω αναφέρεται στους προκατόχους του και δεν είναι αυτοκριτική για τους συμβιβασμούς που έκανε με τα Σκόπια), αποφασιστικότητα με ευελιξία, όχι δειλία, πίστη σε αρχές, όχι οπορτουριστικές συμπεριφορές, ιδέες όχι αναμασήματα, γνώσεις θεωρίας και πράξης, όχι ημιμάθεια, πνεύμα αντίστασης όχι δουλικότητα."

Υποθέτω κοινοτοπία Κοτζιά περί "πνεύματος και ηθικής" θα πάρει καιρό για να βρει την θέση του στα εγχειρίδια εξωτερικής πολιτικής. Γι' αυτό άλλωστε και ο πρώην υφυπουργός εξωτερικών Δημ. Κούρκουλας, σημείωσε ειρωνικά, απαντώντας στον Ν. Κοτζιά: "Όλοι γνωρίζουμε ότι στη ζωή καλύτερα να είσαι νέος, υγιής, έξυπνος, ευπαρουσίαστος, παρά γέρος, άρρωστος, βλάκας, κακάσχημος και φτωχός"...

Ασπροσπαθήσουμε να βοηθήσουμε τη σκέψη του Νίκου Κοτζιά περί εξωτερικής πολιτικής, τώρα

που γύρω μας και δίπλα μας συντελείται κατακλυσμός, με την υπό χρεοκοπία Τουρκία να ετοιμάζεται να αλλάξει στρατόπεδο.

Εξωτερική πολιτική λοιπόν χρειάζεται (όχι βερμπαλισμούς και κοινοτοπίες), αλλά μια ξεκάθαρη γνώση του εθνικού συμφέροντος, διατύπωση ρεαλιστικών στόχων, οικοδόμηση ισχυρών συμμαχιών και συστηματική προσπάθεια για την επίτευξη των στόχων. Τελεία.

Ανσυμφωνούμε στον ορισμό, οι επιδόσεις του ΥΠΕΞ, δύσκολα πιάνουν τη βάση. Οι σχέσεις μας με την Τουρκία είναι στο σημείο τήξης, μετά την τραγωδία που ζήσαμε με την επίσκεψη Ερντογάν στην Αθήνα, η παραδοσιακά σύμμαχός μας Μόσχα - ειδικά στο Κυπριακό- απελαύνει Έλληνες διπλωμάτες και μιλά ξαφνικά για "Τουρκική Δημοκρατία της Βόρειας Κύπρου", ενώ η μεγάλη "επιτυχία" του Νίκου Κοτζιά που ακούει στο όνομα Συμφωνία των Πρεσπών, έχει διχάσει την ελληνική κοινωνία και εξ αυτού, κρέμεται από μια κλωστή. Και έναν Καμμένο.

Μηνσας ξενίζει όμως η banalité της διατύπωσης του Νίκου Κοτζιά για την εξωτερική πολιτική. Σαν τον Αύγουστο που χαμόγελα αυτόρεσκα, ο Νίκος Κοτζιάς τον εαυτό του περιγράφει, όχι την εξωτερική πολιτική. Έτσι όπως τον βλέπει και χαμογελά ικανοποιημένος στον προσωπικό του καθρέφτη. Ο Νίκος Κοτζιάς νιώθει ρεαλιστής, θαρραλέος και αποφασιστικός, με αρχές ιδέες, γνώσεις, πνεύμα αντίστασης και όχι δουλικότητας. Έτσι είναι, αν έτσι νομίζει...

Πάντως τώρα που η Άγκυρα φαίνεται να αλλάζει στρατόπεδο και αναζητά νέους συμμάχους, τώρα που ο δεσμός μας με το ξανθό γένος τρίζει, τώρα που οι διεθνείς αναλυτές βλέπουν μεγάλη ευκαιρία, για μια πιο στενή, στρατηγική σχέση Ελλάδας και ΗΠΑ, θα έχετε προσέξει το παράδοξο.

Ότι δηλαδή ο εξαιρετικά δραστήριος Αμερικανός πρέσβης Πάιατ, έχει επισκεφθεί δεκάδες φορές το Πεντάγωνο και τον Πάνο Καμμένο, όχι όμως τον Νίκο Κοτζιά στο ΥΠΕΞ. Παράδοξο ε;

Μήπως χρειάζεται και αυτός καθοδήγηση, Νίκο;

[Διαβάστε το άρθρο στο Capital.gr](#)